

קסד:

עין משפט
נר מצוה

ל א מ"י פ"ד מהל' טומאת זרעת הלכה ו:
לא ב מ"י פ"ז מהל' דעות הלכה ז סמג לחזן ט:
לב ג מ"י שם הלכה ד:

מוסף תוספות

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

השתא הוא דאחזות מינא. פירוש ומפסקי הלקוחות שלא כדון
אבל משום פסידא דלוה לא איכפת לן דלדיה הוא דאפסיד
ומתפשית כשלוה זהאי שטרא דכרפשיית לעיל גבי עדים דלית לן
למיתפסל לשטרא משום שויבל לזיף על העדים עמלן להוציא עליהם
כתב ידן דליניהו דאפסדו אנפשייהו אי
נמי י"ל דלון להן הפסד ללקוחות כגון
דכתב זה השטר בלא אחריות ואפ"ה
מחשיבין לפסידא דלוה שאין זה הפסד
שיהא הלוה יודע לזהר לא כך ולא
מסיק אדעתיה שיצא לדי זיף^א:

בשנת פדוני. נראה לר"י דהאי ארכן לאו היינו מלך אלא ממונה שמסירים אותו ממשרתו לאחר שנה ואין ממונה עולמית² והיינו דפרין שנהא עברוהו ואמלכוהו ואע"ג דקרי ליה מלך קי דרך לקרות שררה לשון מלוכה כדאמר מלך רבי יוחנן (תשע"ט מדקא). מלך רבה (ברכות דף ע"ז).

אבל אי ארכן היינו מלך אינו דרך שיעצרוהו ממלכותו: **הינא** אחת.

לָשׁוֹן יוּיוֹי הוּא כְּדַמְרָא ^(ח) (שַׁמַּח 77)
 בָּלָשׁוֹן יוּיוֹי קוֹרֵן לְאֶחָת הֵינָהּ
 וְקֹשֶׁת דְּמֵאִי קמ"ל דָּאס אִמֶּר הֵרִינִי
 מִיֵּז שְׁמִי מִזֵּרוֹת לְהוֹלִי שְׁמִי מִזֵּרוֹת
 הֵא פִשְׁטָא מִזֵּרוֹת לִי לָשׁוֹן עֲבִיר וְמֵה
 לִי לָשׁוֹן יוּיוֹי מֵה לִי לָשׁוֹן לִשְׁנָא וְי"ל
 דָּאס אִינוּ יוֹדַע מֵהוּ לָשׁוֹן דִּיגוֹן טַרִיגוֹן
 וְאִמֶּר הֵרִינִי מִיֵּז דִּיגוֹן טַרִיגוֹן וְאִינוּ
 מִשְׁמַע בָּלָשׁוֹן הִקְדַּשׁ כְּמוּ דִּיגוֹן ^(ט)
 שְׁמִיס כּו' דְּהֵאִי הוּא לָשׁוֹן לְעוֹן וְהֵא
 קמ"ל דְּהוּא כְּלָשׁוֹן כְּחֻמִּים וְחִיב אִס
 אִמֶּר דִּיגוֹן שְׁמִי מִזֵּרוֹת וְכִי הֵאִי גּוֹוִנָּה
 אִמֶּרִינן ^(י) [פִּתְרִינן] (דף י.) הֵרִינִי מִיֵּז
 מִזֵּרוֹת שְׁמִי אִינָה דְּלֵאמֶר לָשׁוֹן נִכְרִיס
 הֵכִי וְהֵא"ל דָּאס כְּחֻמִּים [שַׁדְרִינן] לְהוֹיֹת
 מִיֵּז בּוֹ: ^(יא) עֵינֵין תַּפְלָה. הוּא רַע
 כְּשֶׁמְהִירָה בְּתַפְלָתוֹ ^(יב) כְּדִאִמְרִינן
 בְּצִבְרוֹת (דף יג.) הַמַּעֲשִׂין בְּתַפְלָתוֹ בָּא
 לְיָדִי כִּכְלָל ^(יג) כְּדִאִמְרִינן הֵסֵם אֵלּוּ דְּבִרִּים
 הַמְּזַכְרִים עוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קִיר נְטוּי
 וְעֵינֵין תַּפְלָה ^(יד) וְהַשְׁתַּחֲוִיָּה דּוּמִיָּה דְּהִרְהוּ
 עֲבִירָה וְלָשׁוֹן הַרַע שְׁמִי מִזֵּרוֹת אִבֵּל
 אִינוּ יוֹדַע דְּלֵמָּה אִינוּ נִיגְלוֹן בְּכָל יוֹם
 הִרְבָּה בְּנִי אָדָם אִינִים מִנְפִּיס מִמִּי יֵבֵא
 תַּפְלָתָם שְׁאִינִים מְכוּוֹנִים כֹּל כֵּךְ שִׁלְפֹּ
 תַּפְלָתָם וְנִרְחַל לְרִצִּי דַּעֲיֹן תַּפְלָה
 שְׁהוּא רַע שְׁאִינִים מְכוּוֹנִים תַּפְלָתָם ^(טו)
 כְּדִאִמְרִינן ^(טז) (שַׁמַּח קס.) בָּלָו דְּבִרִּים שְׁאִינִים
 אֲכוּלִין פִּירוּמֵיהֶם כּו' וְעֵינֵין תַּפְלָה וְמֵה
 אִין אָדָם נִיגְלוֹן בְּכָל יוֹם שְׁאִין אָדָם
 יִכּוּל לְכוּיֹן תַּפְלָתוֹ הֵינָהּ ^(יז) וְהֵאִי אִמֶּר
 יִבְרֹשְׁלָמִי (בְּרֻכּוֹת פ.) יִבְרֹשְׁלָמִי ^(יח) אִמֶּר
^(יט) ^(כ) מִמֵּתֵיהֶם מִחוּקָא עֲטִיבָתָא לִירְשָׁא
 דְּכִי מַטִּי לְמוֹדִים כְּרַע מִגְרַמֵּיהֶם ^(כא) :

לפי שהחירוהו למלכותו אחר שהעבירוהו: ס"ד הריני גזיר ה' ואמר הריני מזר הינא היינו מזרות אחת לשלשים יום. וכו' מזר רשעים יום: ביום עגור. העשו ככשן שאין לו שום פיות אחת יש לו שתי פינות: עריגון. דעבד י' כחוצבא ויש בה שלש פינות: מנה ה"מ. דאין מטמא בנגעים אלא מרובע: למעלה. הוא יכול לה' והיינו מרובע אבל בית עגור כולו קיר אחת ומראשו שפל מן הקיר ויחזק בצבועתו אלא יראת השם שנאמר (אב כה) ה' יראת ה' שכן בלשון י' שהוא כצבו וברלגונו לא היו עשין מוקשר אלא פשוט לשם שטועים שבו: י' יודע חייטא. כל שמו: כלך מנשון הרע הוה. כלומר לא ה' הדע אינא. והלא בשבחו של ר"י חייטא דיבר כשאמר יהודה חייטא שם גנות שבו: עיון ספלה. יש מפרשין שלאחר שהתפלל דן בלבו שישלם

[illegible]

טר מקושר שכתוב בו וכו' יפתח אותו ומשוי ליה פשוט וכו'. (ב) נראה דל"ז ואמר ליה הכי דבהאי שטר

גמ פשוט פרק עשירי בבא בתרא

לדלוּל וּמְנוּ שֶׁל פִּשְׁטוֹת אֶסְרָה. לְדַלּוּל וּמְנוּ שֶׁל פִּשְׁטוֹת אֶסְרָה

למנך שנה ושמה לכבוד המנך היו
עושין כלומר כדר החזיק במלכותו
משתי שנים וחכמים תקנו לכתוב
במקורו כהנהגה האומה כדי למנוע
חילוקים הרבה וחומרות במקושר
משום תקנת הכהנים הקפדניים
כדאמרי' לעיל כדי שלא יהא נוח לגרש
כשומיהו (ו): ומקשינן דלמא יזיק
ליה במקושר. דמוסיף ליה שמה
ופרעהו בתוך שנתו וא"ל איכסם ליה
שטרף וכתיב ליה שובר ובתרי הכי
משוי ליה פשוט וא"ל בתר דכתבינן לך

הוא שומר הדרת ויפנת ממנו ויפסק שם
מכיוון דומנו בטר ומן השובר. ופרקיין
אין כותבין שובר ועלום לא פרע
ליה עד דקרט (ליה) נשטרא פלונאט
הוא לקמן בפירקין (נכתבה השובר):
ומי בקי רבי במקושר. דאמר זמנו
של זה לא כומנו של זה: והא הווא
דאסא לקמיה דרבי. בשנה ראשונה של
מלך וכתבו בו שנים ואמר רבי מאחור
הוא זה: וזוין. שם חכם: כך מנהגם

חנינא (א): **הוא שטר פשוט: דהו**
כבז ביה שנסה פלוני אררן. ליה
 פלוני מפלוני ולא הוה כבז ביה כמה
 שנים למלכותו של אותו מלך או
 ראשונה או שניה או שלישית. מלך זה
 מלך וצבנה ראשונה קורין לו אררן
 דלקמן לפי שעתה מתוקן הוא כמו
 אריך או לא אריך (פוסק 97 מ:)
 וצבנה ראשונה מלך אררן

(עורר ד) לא נאה ויפה לנו לראות
ערותו של מלך ומרפתו: יבדוק
אימתי עמד ארכן במלכותו. כי
בשנה ראשונה של מלכותו נכתב שטר
זה ומההיא שחא טרפי בעלי חובות
ללקוחות: דארכן במלכותו. כלומר
לאחר שהארכן ומלך כמה שנים לזה
פלוני זה מלפוני ולא יטרפו לקוחות
אלא מיכן ולהבא: שנה ראשונה קורין
לו ארכן. מתוקן למלכות מחדש:
דיגון. לשון שנים וקרוי לשון לעז
שלנו: ודלמא עבורי עברוהו.
ומלכותו והדר אמלכוהו וסוף שנתה
ושלש ומימתי נמי ארכן ומההיא שטר
נכתב שמשכן בשניה ואחמי יגבה
מזמן ראשון: ארכן דיגון קרו ליה.

כלומר אם לא פירש כמה מזירות
 לעז שלנו הם: דיגון שפים. ויהיה
 מזל אחת עגול וחד
 טטריגון. מרובע:
 קירות: הרי כאן ארבע.

הם כתובה: הוא ביה צביעות. כסבור קשריו יותר מדאי שרבי עלמו טעה לך לומר איני כתבתיו: מאי לשון גמותו מתוך שמרצין בשבחו מזכירין

אֲכָנָה

אֲכָנָה סָתַם אֵינִי אֶלָּא מִשְׁנֵה דְרֹאשׁוֹהּ שְׂמֹלָךְ וּבִדְנִי שׁוּרָךְ. וְיִצְחָק בֶּן יִצְחָק דִּינֹרָן קָרַב עֲלֵיךְ בִּנְיָוִת וְשֵׁם יִצְחָק וְכֵן כִּי הָשִׁיב לוֹ אֵלָּא בִּי רִיבִית. טַרְסֵינִי ב' קִירוֹת. פְּתִינִי שׁוֹל וְנִגְעִים כְּתוּבִים בֵּינִי וְהִיא הִנֵּנִי קִירוֹת הַבֵּית. וְעַצִּי לִמְיָם בְּיָדִי מִקֵּדֶם מִקֵּדֶם קִירוֹת הָרִיר. קִירוֹת. וְהִיא חֲשׁוֹבָה בִּי שְׂרִיר. וְהִיא חֲזֹה בִּי חֲרִיב בִּכְשִׁיתָהּ. דְּקִבְרִי שְׂהֹוֹת כֵּן שְׂמֹוִלָה אֵלָּא. אִמְרוּ לִי מִלְשָׁן קִירוֹת. לִמְוֹלֵא אֵלָּא הִיא גִּזְרָה חֲדָה מִמַּחֲשַׁבֵּת סַפְרִים שְׂחֲתִילִים. כִּי מִדְּמוּיִם שׁוּרָה. שְׂמֵשְׁלִיךְ עֲלֵיךְ פְּשִׁיעָה. אֲבָל הָכָא גְבִי סַפֵּר דְּהָרָה. אֲבָל בִּדְלִי רִעוֹנוֹ. שְׂמֵשְׁמֵשְׁבֹוֹ כֵּן כִּי מִפְּשָׁעֵיכֶם אֲחִירֵי וְעֵשְׂרֵי שָׁלֹשׁ לִי. וְהִינוּ שְׂדֵוִמָה מִשְׁכַּת בְּרִיךְ שֶׁנֶּחֱמָה

מסורת הש"ס

(א) נזיר דף ח: ע"ש [מוספתא]
 נזיר רפ"א ע"ש, (ב) ג"ז שם ע"ש
 [מוספתא דנגעים פ"ן, (ג) לנעיל
 קס: (ד) [ערכין מו: (ה) כחנצה
 עב"ך, (ו) שבת לא: (ז) ב"א:
 ח) רש"א משמע בלה"ק
 נבמה, (ט) וע"ע חוש' ברכות לב:
 ו) כל ובשתי קיח: ד"ה עיין
 'מוס' ר"ה טז: ד"ה ועיין,
 (י) בדפוס פוזנר נוספו לזוירם,
 אלו,

טריגון שלש זוויות כעין זה:

 פינטיון של חמש זוויות כעין זה:

תורה אור השלם

וַיִּרְאֶה אֶת הַנֶּגַע וְהָיָה הַנֶּגַע
בְּקִרְתֵּי הַבַּיִת שְׁקֵעוֹת
וְקִרְקָתָא אֹדְמָמָת
וּמְרִיחוֹ שֶׁפֶל מִן הַקִּיר:

וַיִּקְרָא יְד לֹד
2 וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיִּרְאֶה וְהִנֵּה פָּשָׁה הַנֶּגַע בְּקִירֹת
הַבַּיִת: וַיִּקְרָא יְד לֹד

היחידה להגנה מפני

[illegible][illegible]

ליכא למימר הכי דא"כ ששתי
הפצעים המליכוהו ארכן דיגון
כוס אומר אם אמר הריני נזיר
נזיר לשון פלטיץ של יוני
ת. טטריגון שיש לו ד' זוויות.
נזיר הבית מה ת"ל קירות אלא

י שטר מקושר דאיכא טירחא
לו לומר מי כתבו אלא היה

ששאוּמַר מִמֶּנּוּ דְּבַר גִּנְאִי: וְעִיּוֹן לְשׁוֹן הָרַע ס"ד. וְכִי כָל אָדָם